

Pligt, og det tilmed under Former, der ikke miste noget af den Selvhjælps Karakter, der hidtil har baaret Arbejdet frem paa dette Omraade.

Med Hensyn til den nærmere Affattelse af § 34 bemærkes, at Hovedtilfældet, hvor Fattigvæsenet har Pligt til Udgifternes Afholdelse, vil være det, hvor Barnet eller dets Forsørger i Anbringelsesøjeblikket nyder en med Fattighjælps sædvanlige Virkninger forbunden Understøttelse af det offentlige Fattigvæsen. Man har imidlertid ikke kunnet indskrænke Reglens Formulering til dette Tilfælde, idet der efter den bestaaende Ret maa antages endvidere at paahvile Fattigvæsenet Forsørgelsespligt, naar Fratagelsen af Forældremyndigheden skyldes enten Forældrenes Sæder eller vedvarende Skoleforsømmelser. Noget Forandring med Hensyn til Udgiftspligten i disse Tilfælde har man selvfølgelig ikke ønsket at foretage, og derfor valgt den foreliggende, mere formelle Affattelse af Reglen.

Til § 35.

Man har ikke villet fastsætte Børnedirektørens Bederlag til et bestemt Beløb en Gang for alle, men henviser til Bevillinger paa Finansloven, fordi det formentlig maa være Fremtiden forbeholdt at vise, hvor omfattende hans Virksomhed vil blive. Foreløbig har man tænkt, at et Honorar af 2,000 Kr. vil

være passende. Man maa imidlertid være forberedt paa, at hans Hverv vil blive af et Omfang og en Betydning, der inden længe vil nødvendiggøre, at han gøres til en selvstændig, udelukkende med de her ommeldte Opgaver beskæftiget Embedsmand med en for en saadan overordnet og vigtig Stilling passende Lønning.

Til § 37.

Reglen om Approbation af Betalingen vil formentlig findes naturlig for de godkendte Hjem og Anstalters Vedkommende. Den udelukker selvfølgelig ikke Muligheden af forskellige Satser ogsaa inden for samme Hjem eller Anstalt.

Til § 39.

Svarer nærmest til Reglerne i Kommissionens Forslag § 48; det sidste Stykke afviger herfra som Følge af den skete Ændring i Kommunens økonomiske Forpligtelse.

Til § 40.

Af Hensyn til de ikke lidt omfattende Organisationer og Forberedelser, Loven forudsætter, har man ment ikke at burde sætte dens Krafttræden til et tidligere Tidspunkt end den 1ste April 1902, for at den fornødne Ordning saa vidt muligt forinden kan være tilvejebragt.